

Arrest

nr. 114 364 van 25 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van diezelfde datum, beide beslissingen, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 mei 2013 met referentienummer REGULX.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 augustus 2013.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 4 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard. Tevens neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op diezelfde dag ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissingen worden op 16 april 2013 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit zijn de bestreden beslissingen.

In een schrijven van 4 juli 2013 gericht aan de burgemeester van Gent, zoals per bode ter kennis gebracht op 10 juli 2013, brengt de verwerende partij, in de hoofding refererend naar het openbare veiligheidsnummer van de verzoekende partij, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op de hoogte van wat volgt:

“Hierbij verzoek ik u de ongegrondheidsbeslissing d.d. 04.01.2013 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, in te trekken.

Bijgevolg dient bovengenoemd persoon opnieuw in dezelfde toestand van verblijf geplaatst te worden als die waarin hij zich bevond voor het nemen van de beslissing die het voorwerp uitmaakt van de huidige intrekking.

Er zal een nieuwe beslissing genomen worden aangaande zijn aanvraag om machtiging tot verblijf.

*Gelieve eveneens het bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13), in te trekken.
(...).”*

De aan deze Raad overgemaakte stukken omvatten tevens het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 10 juli 2013 gericht aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de Raad er bij verwijzing naar de onderhavige zaak met rolnummer 130 457 van op de hoogte wordt gebracht dat de beslissing in deze zaak wordt ingetrokken.

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd middels een beschikking aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 22 juli 2013 het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.”

1.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 2 augustus 2013 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

1.4 Ter terechtzitting van 24 september 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 22 juli 2013 opgenomen grond, stelt de advocaat van de verzoekende partij dat hij het niet meer vertrouwt en dat hij iets achter de hand wou op vlak van procedure. Hij zet uiteen dat zijn cliënt reeds werd opgesloten en een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bekomen. Het verzoek tot horen werd gedaan uit veiligheid want bij een nieuwe beslissing is er misschien geen kans om een beroep of een vordering tot voorlopige maatregelen, bijvoorbeeld, in te stellen. Ter zitting bevestigt hij de inhoud van de beschikking te delen en stelt geen bezwaar te hebben tegen de intrekking van de beslissing.

De verwerende partij verwijst naar de beschikking van de Raad en stelt dat de bestreden beslissing ingevolge de intrekking uit het rechtsverkeer is verdwenen.

1.5 Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting, waarbij zij verantwoordt erom te hebben gevraagd te worden gehoord en duidt op haar wantrouwen, haar procedurele en feitelijke voorgaanden en de verdere procedurele evolutie vanwege de verwerende partij met betrekking tot haar aanvraag om machtiging tot verblijf, doet geen afbreuk aan het feit dat de bestreden beslissingen zijn ingetrokken. De kritiek van de verzoekende partij is niet pertinent naar aanleiding van voorliggend beroep, alwaar enkel de blijkens voormelde brieven van de verwerende partij van 5 en 10 juli 2013 expliciete intrekking van de onderhavige bestreden beslissingen aan de orde is. In de mate waarin de verzoekende partij kritiek uit tegen de handelswijze van de verwerende partij en een nieuwe beslissing inzake haar aanvraag om machtiging tot verblijf viseert, maakt dit niet het voorwerp uit van onderhavig beroep en heeft voorliggend beroep aldus evenmin uitstaans met dergelijke nieuwe beslissing, die desgevallend met de ter beschikking staande rechtsmiddelen kan worden aangevochten. De loutere aantijging jegens verwerende partij en de blote stelling van de verzoekende partij uit veiligheid een verzoek tot horen te hebben ingediend *“want bij een nieuwe beslissing is er misschien geen kans om een beroep of een vordering tot voorlopige maatregelen, bijvoorbeeld, in te stellen”*, wordt door de verzoekende partij geenszins aannemelijk gemaakt en is minstens hypothetisch.

Gelet op het voorgaande, wordt door geen van beide partijen betwist dat de bestreden beslissingen zijn ingetrokken, zodat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen. Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp geworden en dient derhalve te worden verworpen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

kamervoorzitter.
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET